

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

În duhul sărbătorii de azi pun masă de cuvânt ceresc în cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român, ales de Tatăl Meu acest pământ încă de la facerea lumii să-Mi fie adăpost de întoarcere spre oameni pe calea cuvântului rostit de deasupra ca în toate vremurile când Eu, Domnul, am cuvântat peste pământ și am lucrat după cuvânt rostit, căci la început am cuvântat și am făcut cerul și pământul și toate, toate ale zilelor facerii și am stat pe pământ și am luat cu mâna din el și am zidit pe om, și iarăși, acum două mii de ani am stat iar pe pământ și Mi-am purtat crucea Mea cea grea și am căzut sub greutatea ei și M-am lăsat biruit prin cruce ca să pot apoi să Mă scol dintre morți și să biruiesc moartea și să-l scot de sub ea pe omul care s-a vândut ei prin neascultare și s-a dat diavolului, dar Eu am venit să-l iau pe umeri și să-l duc la Tatăl și să-I spun Tatălui că M-am dat pe cruce pentru iertarea omului căzut din rai, și iată, dragostea Mea Mă întoarce iarăși pentru a treia oară pe pământ cu lucrarea înnoirii lumii, scrisă în Scripturi această lucrare să se împlinească, și numai din Scripturi iau și lucrez ce a mai rămas din ele, ca să Mă descopăr apoi cu împărăția Mea între oameni, și pe care tainic o întocmesc cu cei care-Mi sunt aproape credincioși și supuși mersului Meu de azi, iar crucea Mea de azi e tot mai grea, tot mai dureroasă, o, că nu este ascultare de cuvântul Meu din partea celor ce se apropie și n-au supunere cum am Eu înaintea Tatălui, o, și-Mi fac răni, și-Mi fac rușine pe fața Mea lovită și pătată de neascultarea lor cea fără de umilință, și pentru care ei se scutură cum că și alții fac, și mare și tot mai mare Îmi este jalea și mersul cu jale, căci crucea n-o iubesc cei ce-și aleg să rămână în voile lor față în față cu strigarea Mea după om.

Fiilor din cetate, așez pace peste cetate și peste voi ca să pot să-Mi așez cuvânt de veghe în carte și peste voi, că voiesc cu mare grabă să-Mi pun la adăpost poporul care nu-Mi dă peste față, și, din contra, Mă mângâie în suferința Mea cea de azi. Aici în cetate trebuie cercetat și știut tot timpul mersul poporului care trage cu Dumnezeu și, de asemeni, mersul celui ce nu trage cu Dumnezeu și să facem tot ce este de făcut pentru cei ce merg frumos, și pentru cei ce nu merg frumos după suspinul cuvântului Meu. O, trebuie veghe multă și mereu și amănunțit, ca să nu se șubrezească la mers cei ce merg frumos, și de aceea am spus că-Mi pun la adăpost poporul care-și alege umilința ca lucrare a lor înaintea Mea, ca nu cumva să se strice aluatul cel bun prin amestecare cu cei ce nu ascultă decât de ei înșiși și de voile lor, și nicidecum de sfaturile Mele, care au tot purtat în ele mersul cel fără de ascultare al celor ce au rămas și rămân în voile lor și-Mi lovesc fața fără de milă și disprețuiesc pe purtătorii Mei cu cuvinte de judecată, de învinuire, de disprețuire ca să-și facă ei loc cu mers fără de cuvântul Meu peste ei prin popor, și iată, îi scriu îngerii Mei pe aceștia cu cei ce nu cred și nu ascultă de cuvântul Meu și de împlinirile lui și din partea lor.

O, creștine care ți-e greu cu Dumnezeu și cu voile Lui, învață, fiule, calea crucii dacă te apropii lângă venirea Mea cea de azi. Nu veni dacă îți alegi voia ta, căci dacă așa vii Îmi lovești mersul și puterea, că iată, ai rămas în sângele tău și n-ai dat să înțelegi pentru ce vii dacă vii pe cale cu Domnul. Dar știi tu, oare, să înțelegi cum adică să stai în sângele tău? O, nu știi, că nu ai minte din Scripturi și nu vrei să ai, că-ți încurcă voile tale, și de aceea azi îți spun Eu că n-ai ales crucea și că nu mergi pe urma Mea și că ai rămas în sângele tău, că n-ai voit să te alegi Mie și ca să lași pentru numele Meu ceea ce te desparte de Dumnezeu și de sămânța vieții veșnice ca să fii salvator celor din care ai ieșit cu trupul și ca să mergi cu Mine dacă vrei cu Dumnezeu.

O, fiule fără de înțelepciunea lui Dumnezeu, nu poți să fii ucenicul Meu decât după ce treci probele facerii omului nou din treaptă în treaptă, și n-a fost altfel niciodată pentru cei ce rămân cu Dumnezeu. Trebuie să alegi fără murmur muștrarea și certarea și numai apoi să primești îndemnuri pentru mers, căci neprobat nu ai niciun sfârșit al răului din tine, nici început al omului nou prin cruce ca Domnul. Muștrarea este pentru fii, pentru cei ce sunt cu legitimitate fii ai Domnului precum este scris, iar dacă muștrarea nu este primită vine certarea, iar certarea e mai cu usturime, e bici pentru cei neascultători, și din care mulți se trezesc cu amar și numai apoi își aleg viața cu Dumnezeu și urmează apoi îndemnurile sfinte, povețe pentru lucru cu Dumnezeu, credincioșie dovedită, ca unii care știu calea Mea pe pământ, căci Eu am fost muștrat în fel și chip ca vinovat de toată ziua și de toți, și am fost apoi certat prin moarte pe cruce, o, dar a venit apoi cununa Mea, învierea Mea și lucrarea cea de după ea, iar altfel nu ești nimic, ba stai zadarnic lângă izvorul Meu de cuvânt și stai vinovat și fugi de cercetarea ta și fugi de muștrare și mergi spre certare, spre bici ca pedeapsă a neascultării, a necredinței, a îndoielii și a rușinii pe care o faci Domnului prin mersul fără cruce, fără ascultare a cuvântului facerii tale.

Îți dau, fiule, îți dau ca pildă de înțelegere a tot ceea ce îți spun acum, în zi de praznic al crucii, îți dau povestea cenușăresei, căci ea a primit mereu muștrare și dispreț, și nu putea fugi din calea muștrării, și prin răbdare se vede lămurit al cui ești și ce va fi cu tine, căci cenușăreasa a primit cununa răbdării și a credincioșiei slujirii ei și a muștrării primite, iar altfel pierzi mântuirea, tu, cel ce știi că trebuie cruce pe cale, nu să te simți bine, nu să te semețești, nu să te uiți înapoi, căci cenușăreasa n-ar mai fi ajuns prințesă dacă s-ar fi întors să-și ia condurul, și s-a uitat numai înainte cu lepădare de sine și a primit ea o atât de mare răsplătire, o, și nu se poate să fii salvat decât de Dumnezeu dacă iubești ca Dumnezeu, dar ce să-ți fac, fiule, când tu fugi de muștrare și stai în voile tale pe lângă slava izvorului cuvântului Meu peste pământ? Ești vinovat și mult prea vinovat și mereu și îți trebuie muștrare mereu ca să fii al lui Dumnezeu, iar tu fugi și tot fugi și te tot pitești ca nu cumva să primești un ajutor, o muștrare pentru lămurirea ta și pentru ieșirea de sub greșeli.

O, fiilor care vă este așa de greu să vă aplecați pentru voile Mele peste voi, o, măi fiilor, nu căutați cu ascunderi de cei din jur cu cele ce faceți și sunteți! Nu uitați că diavolul este cel ce se ascunde și care vă învață să vă ascundeți. Voi fără de muștrare peste voi sunteți ai nimănui și mergeți spre nicăieri și vă dărâmați singuri casa peste voi, căci nu vă lăsați cunoscuți din pricina întunericului faptelor voastre și e primejdios acest obicei întunecat, o, și e bine umilinta pentru toate greșelile și nicidecum ascunderea lor, căci v-ar muștra prea mult să vi le vedeți neșterse când toate vi se vor descoperi ca în film, și iată, mai degrabă căutați să alegeți și să spuneți: „*Acestea și mai mari decât acestea am făcut și am spus*”, dar nu vă dezvinovațiți când nu puteți dovedi cele spuse de voi pentru îndreptare, o, că e rușinos să vă dezvinovațiți, căci Cain a căutat cu ascunderea faptei lui vărsătoare de sânge, dar a venit lumina și l-a muștrat pentru neaplecarea și s-a dus el apoi de la fața Domnului.

Iată, fiilor neaplecați, vă văd și vă aud cuvintele de dispreț și de judecată asupra celor ce ar fi fost să luați de la ei lucrarea muștrării pentru lămurirea voastră. O, ce veți face când va fi să vă arăt Eu, Domnul, ungerea acestor fii și felul cum au fost ei așezați de Mine la lucrul ce sfânt și atât de așteptat de cei din cer? O, ce mult vă veți rușina atunci! Acum e încă nedeslușit pentru cei ce nu știu și nu văd și nu li s-a descoperit, dar în ziua aceea vă veți spune: „*O, ce am făcut noi, și iată câte cuvinte ne apasă acum când vedem și știm ce n-am văzut și știut!*”

O, fiule care îți alegi mintea ta, îi vezi greșiți pe cei din acest popor și zici că fac și ei ce faci și tu, ca să-ți acoperi ceea ce faci după voile tale. O, câte fețe ai nevoie să folosești ca să te folosești de ei pentru interesul tău, și iată, te dai mare față de ei și dai să ai influență și dai să te ferești de ei cu planurile tale.

Îmi voi curăța calea și mersul, căci greșelile celor ce s-au apropiat lângă izvorul cuvântului Meu și nu s-au dat Mie, aceia și-au păstrat deplina libertate și Mi s-au făcut apăsare pe calea mersului Meu și îi aud mereu cum spun: „*Lasă că și ăla face*”. O, cum să mai primești tu muștrare pentru facerea ta dacă îți tot ștergi singur fața de greșeli?

Îmi voi pune la adăpost poporul și tot ce este al Meu de peste tot, căci sunt batjocorit de cei pentru care M-am aplecat atât de mult și n-am găsit recunoștință din partea lor, ba, din contra, dispreț și duh de răzvrătire. Moise muștra aspru poporul răzvrătit și spunea cu cuvântul și cădeau la fund cei răzvrățiți. Eu, Domnul, la fel făceam ca să-Mi curăț calea. Nu-i place creștinului să se aplece așa cum Eu Mă aplec lui. N-are decât să-și aleagă câți dumnezei vrea să aibă, căci Eu sunt Cel ce muștru cu asprime pe cel ce-Mi calcă mersul și voia, iar alt dumnezeu nu are întru el izbăvire pentru om, dar aceasta o înțeleg greu de tot cei ce au iubirea de sine ca lucrare a lor, dar Eu am spus: „*Fericiți cei ce rabdă muștrarea și lămurire și încununare apoi, căci fără de muștrare nu se ridică omul din multele lui greșeli și nu-i sunt iertate păcatele lui*”.

Îmi curăț calea ca pe vremea lui Israel când cei neascultători s-au răzvrătit și i-am cumințit Eu. În zi de praznic împărătesc pentru crucea Mea cea de acum două mii de ani grăiesc de calea cea dreaptă, de calea crucii, ca să audă cei care dau să se aleagă pe calea Mea cea cu muștrare și certare pe ea, căci nimeni nu vine învățat pe această cale. O, dacă tu, creștine care dai să vii, dacă nu ieși din sângele tău ca Avraam din casa și din neamul său, nu poți fi al lui Hristos căci ești împărțit. Muștrare, certare și mântuire, toate acestea te lămuresc spre înțeleptire, iar dacă nu poți să ai parte de treptele creșterii, zadarnic vii, și iată, faci dureri, care te vor durea apoi.

O, fiilor din cetate, Îmi ocrotesc lucrarea și mersul și cetatea și toate ale Mele cu voi și pe voi, căci aplecarea Mi-a fost mare și multă și nu este recunoștință, ci este duh de judecată și de ascundere a faptelor întunericii, iar întunericii aduce primejdie, mări fiilor. Oricât se va lovi în voi și în mersul cuvântului Meu din partea celor ce se joacă atât de urât de-a duhul lumii și nicidecum nu trag pe cale cu Mine și cu voi, noi vom sta cu fruntea sus spre Tatăl și vom veghea pentru cei care rămân și care vor învăța din furtunile care bat pe neașteptate, și fericiți sunt cei ce rabdă ispitele și trec peste ele și rămân, iar cei ce se aleg cu lumea și cu lăcomia cea pentru ei înșiși, este scris în Scripturi de această alegere rea, iar noi să stăm sub mâna Tatălui o, fiilor. Am fost mereu înșelați de cei ce și-au ales doar ce vor ei, și și-au făcut rost de cârtiri apoi și de judecată peste voi, de cuvinte mânioase și de ascunderi, după ce atât de mult ne-am aplecat și ne-am umilit în locul celor ce nu știu gustul umilinței și sunt unși cu de toate cum le vine lor bine. Acum trebuie să ne ferim de lovituri și de disprețul pe față și pe ascuns și de aceea voi lucra Eu, Domnul, și voi păstra Eu liniștea de peste voi ca să pot merge cu voi, că am de mers, fiilor, și voi găsi o cale să-Mi ocrotesc poporul și pe cei cu inima curată pentru voi, și care se vor dovedi prin lucrarea lor de partea Mea, căci mai mult dacă merg așa lucrurile, după cum lucrează cei fără de călăuză pentru mersul lor primejdios pentru Mine și pentru ei, ar fi să se clatine mulți și să piară din față cei ce dau să vină spre izvorul cuvântului Meu.

Am purtat rușine vreme multă și am stat aplecați zadarnic, căci cei care nu sunt cu Mine pentru împlinirile lepădării de sine, aceia se duc în lături și se tot duc, că așa își aleg, și ne fac rău, fiilor. O, rămâneți întru iubirea Mea! Fiți îndelung răbdători, și ocrotiți ceea ce este al Meu cu voi de peste tot, căci duhul rău îi biruie cu momeala lui pe cei cărora nu le ajunge Dumnezeu, și vor și lumea, iar umilința pentru ridicarea din cădere nu pot s-o aleagă, ci mai degrabă aleg îngâmfarea, care îi tot urâtește și-i depărtează de Dumnezeu și de frați.

Eu sunt de jur-împrejur cu pază cerească și cu întărire peste voi, fiilor. Așadar, rămâneți întru iubirea Mea, ea să vă fie lucrarea, chiar dacă vă este răsplătită cu dispreț din partea celor ce nu iubesc ca Dumnezeu.

O, pace vouă, fiilor! Cu pace să lucrați pe mai departe lucrul și locul de la Maluri, căci Eu, Domnul, vă înprospătez puterile și am grijă să se împlinească frumos toată lucrarea de acolo.

Vă mângâi inimioarele întristate, că sunteți triști, fiilor, și sunteți ca Mine. Când Domnul este trist, voi nu puteți fi altfel, dar mergem, sub cruce mergem, iar crucea ne mângâie și ne va mângâia, o, fiilor. Amin, amin. amin.

14/27-09-2024